

ἢ φραγκοσταφυλὴ καὶ τὰ κεράσια. Τὰ ποτὰ ταῦτα καταπαύουσι λίαν καλῶς τὴν δίψαν, ἀλλ' ὑπάρχουσί τινες, οἱ ὅποιοι δὲν δύνανται νὰ τὰ ὑποφέρωσι καὶ οἱ ὅποιοι αἰσθάνονται, ἀφοῦ πίνωσιν ἐξ αὐτῶν, ἢ πόνους τοῦ στομάχου ἢ βῆχα. Οἱ πίνοντες ποτὰ δξέα πρέπει νὰ προσέχωσι ἵνα μὴ πίνωσιν αὐτὰ εἰμὴ μετὰ τὴν χώνευσιν, ὥστε νὰ μὴ διαταρασσῆται τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον τῆς οἰκονομίας. Τὸ ὕδωρ τῆς φραγκοσταφυλῆς, τῶν κερασιῶν, τῶν σμεούρων, καταπραΰνει τὴν δίψαν καὶ εἶνε λίαν δροσιστικόν. Ἡ σομάδα, ἣν κατασκευάζουσιν ἀνμιγνύοντες μίαν οὐγγίαν σιροπίου σομάδας μετ' ὀκτῶ οὐγγιῶν ὕδατος, εἶνε ποτὸν καταπραϋντικόν, ἀλλὰ καταβάλλει μέγαν ἀριθμὸν στομάχων. Τὸ σακχαρῶδες ὕδωρ καταπραΰνει τὴν δίψαν καὶ διευκολύνει τὴν χώνευσιν.

Α. Χ. ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

Α'.

Ἐν τινι δεῖπνῳ ἔτυχε νὰ ὁμιλήσωσιν περὶ ἀνθρώπου τινός, ὅστις ἔτρωγε ἐξόχως πολὺ, καὶ ἀνέφερον πλεῖστα παραδείγματα περὶ τῆς μεγάλης ὀρέξεώς του. «Οὐδὲν ὑπάρχει λίαν ἐκπληκτικόν, εἶπεν ἀξιωματικὸς τις, διότι ἔχω εἰς τὸ μέρος μου στρατιώτην τινά, ὅστις τρώγει χωρὶς νὰ στενοχωρηθῆι, ἕνα μᾶσχος ὀλόκληρον». Οἱ πάντες ἀνακράζουσιν ἀπιστοῦντες, ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς προτείνει σπουδαῖον στείχημα, ὅπερ γίγνεται παραδεκτὸν ὑπ' ὄλων τῶν παρευρισκομένων. Τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, οἱ στοιχηματίσαντες συνήχθησαν παρὰ τινι ξενοδόχῳ.

Ὁ ἀξιωματικὸς, ὅπως διατηρήσῃ κάλλιον τὴν ὄρεξιν τοῦ πωλυφάγου του, εἶχε προετοιμάσει διαφοροτρόπως τὰ διάφορα μέρη τοῦ μύσχου.

Ὁ στρατιώτης κόθηται εἰς τὴν τράπεζαν, τὰ ἐδέσματα διαθέχονται ἄλληλα καὶ καταβροχθίζονται μετὰ ταχύτητος. Ἐκαστος θαυμάζει, οἱ δὲ στοιχηματίσαντες ἀρχίζουν νὰ τρέμωσιν. Ὁ στρατιώτης εἶχεν ἤδη καταβροχθίσει τὰ τρίτα τέταρτα τοῦ